

S Z A R V A S

T Á R S Á D A L M I É S S Z É P I R O D A L M I L A P

Szerkesztőség Kényes utca 175.

Kiadóhivatal

Selyem-utca 240. házszám.

Deutsensmid János kereskedése.

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr.

Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.

Egyes számok kaphatók:

Deutsensmid János kereskedésében.

A párbaj ellen.

A nagyvárad szomorú párbajeset nyomában megindult a magyar társadalom mozgalma, hogy az ilyen vérlázító esetek megtörténte lehetlenné tétessék. Kaszinók, törvényhatóságok elhatározták, hogy az országgyűléshez a párbajt lehetlenné tevő törvényhozatalát sürgető kérvényvel fognak fordulni s remélik, hogy e tömeges kérvényzésnek meglesz a maga foganata.

Ez a mozgalom a természetszerűség benyomását kelti. Utóbbi időben szinte rendszerré vált, hogy bizonyos kérdéseket a törvényhatósági petíciók hozzanak napi rendre. Ilyen mozgalom indult meg az egyházpolitikai program érdekében, a főrendiház reformja tárgyában. Mig azonban ezek a mozgalmak némiképen sugalmazottaknak és inszczenáltaknak tekinthetők, addig a párbaj ellen megindult mozgalom kétségtelenül a közvélemény elementáris megnyilatkozása.

sa. Ami ritkaság Magyarországon, a közvéleménynek most valóban önálló véleménye van, mely kifejezésre jut és érvényesülni akar.

Ez a mozgalom nem pusztán szegény Kálmán József véréből táplálkozik. A méltatlankodásnál és öszinte részvételnél sokkal hatalmasabb mozgatója van ennek az ügynek. Ez formális föllázadása a társadalomnak a rá oktrojált társadalmi fonák szokások és felfogások ellen. A békés emberek eddig tehetetlenül alá voltak vetve az ugynevezett becsületbeli lovagiassági szokások s aki a szokások ellen érzett egyedül állónak érezte magát. Gyávaság minden egyes embertől azt állítani hogy ő a személyes elégtétel szerzést. És a párbajnak legmeggyőzőtlőbb ellenzői egyedülállóságuk érzetében kénytelenek voltak megverekedni minden összeszólalkozásért és hírlapilag nyilatkozni oly ügyekben, melyek senki-re sem tartoztak, sokszor még a nyilatkozóra magára sem.

Remélem — bár hogy egészen őszinte legyek — nem hiszem, hogy ennek a mozgalomnak meglesz a kívánt eredménye. De addig is, amíg ez az eredmény elő nem áll, igen, de igen furcsa viszonyok fognak uralkedni becsületbeli ügyek elintézésé körül. Az elv ki van mondva a társadalom állást foglalt a párbaj ellen és mégis, ha ma valaki megpróbálja hogy a rajta megesett sértést bíróság torolja meg ez a társadalom mégis diskvafikálná. De a mi még jellemzőbb, nem is akad egyhamar a párbajellenzők sorában emher, aki kifejezett elvéhez mérten cselekednék. Valami sokkal erősebb hatalom kényszeríti az embereket a verekedésre erősebb a belső logikai és érületi meggyőződésnél sőt erősebb a meggyökerezett szokásnál is. Ennek a nagy hatalomnak nincs neve és nincs látható kezelője tagadni fogja mindenkinek hogy magát aláveti neki, mert nem nagyon hizelgő a polgári társadalomra nézve, hogy magát aláveti neki.

T Á R C Z A.

Az asszony.

Csinos kis asszony Tarnayné, kíváncsos, formás arca majd kiesattan a vértől, ajkai meg folyton mosolyognak, mint az olyané, aki boldog.

Csipkeszoknyáját kapja magára, bele nevet a tükörbe, csókot int önmagának, aztán bekukueskál a férje dolgozó-szobájába.

Férje, a ki matematikai professzor az egyetemen, könyvei közzé mélyedt, felesége incselkedéseit észre sem veszi, tovább számol. Csak arra a hangos kaczagásra néz fel foliánsai mögöl melyben Olga tört ki, széttárván az ajtószárnyakat.

Odaszaladt férjéhez, átölelte, megcsókolta.

— Oh te mumus te, már megint ezek közé a számok közé temetkezel? — Aztán férje mellé simulva, szakálát, arczát czirogatva folytatta az asszony: No, no ne ha ragudjal reám, nem szemrehányáskép mon-

dom ezt hiszen ugyis érzem, hogy engem is csak szeret úgy mint ezeket a számokat.

S a férj, egy elhizott és elfogult professzor észjárásával, hogysem magához szorítaná és megcsókolná a feleségét, előbb befejezi annak az egyenetlennek a megoldását amelyet épen akkor tett fel, mikor a felesége rányitott. Az asszony pedig csak becézte tovább, míg fel nem nézett a muma ismét és meg nem ölelte.

Tarnay szerette a feleségét, mint csak az idősebbek szerethetnek, szerette úgy, mint számjait, mint a csendességet.

Irtózott teljes életében a gyermeksi-rástól; épen e miatt nem is akart megházasodni soha, hanem egyszer, a mikor nem is gondolta, beleesett ama bizonyos sötét verembe és — megnősült.

Szerette feleségét, mert előtte mint asszony volt. Csinos, kedves, művelt és bizott hűségében az Istenkisértésig.

Most, hogy sétára hívta a fenyvesekbe nem ment vele, homlokon csókolta Olgiczáját s egy bucsúzó szó után visszamélyedt előbbi világába. S az asszony épen erre számított.

Ő, a ki a továri Barkássyak család-

jából származik s élénk, eleven asszony, a ki nagy világi műveltséggel, tapasztalatokkal jött ezelőtt félve haza Párisból, mikor férjhez ment — nem szerette férjét, akkor csalta meg először, mikor legjobban hizelgett az urának kérte, hadd tehessen magányos sétákat oda lenn a parkban.

Érdekházasság a házasságuk. Egyenlőtlen és kiszámított, a mely sohasem lehet boldog. Más világból való mindegyik. Egyik szerette a csendességet, a magányt, a másik a zajt, a hangos kaczagást, az örömet. A férje behúzódik szobájába, tudományának él s az asszony szeretne kimenni a nagy világba élni, örülni a többiekkel és élvezni az életet. S ebben talált összeüt-közést a két természet, mert nem maga a pusztá érdek az, ami az ily házasságokat nem teszi boldoggá, hanem a véralkat egyenlőtlenége.

S az asszonyt a ki Tarnayban a jó «embert» ha nem is szerette, nem elégitette ki az az élet, amit Tarnay mellett élt.

A szomszéd birtokosnak a fia — egy szöke ügyvédjelölt — udvarolgatott neki, a kivel az angol park volt Kovács Béla, kinek tréfáin Olga telekaczagta a fenyvesek csendjét, a kinek később kézzorítás, elől-

Sőt ez a hatalom nyilvánosan maga is tagadja a saját létezését. Annak tartja magát aminek tulajdonképpen lennie kell a társadalom előjáró osztályának a kötelességek teljesítése terén. Akik ez állást maguknak vindindikálják, főispánoknak születek és a nemzeti kaszinóban kártyáznak. Ünnepeles alkalmakkor a haza védelmét és felvirágoztatását a maguk feladatának vindikálják, amit ügyfeleznek ki, hogy méltók akarnak lenni az ősi névhez, melyet viselnek.

Mi tagadás benne? — Az arisztokrácia, bárhogy iparkodjék is a demokrácia az ő egyenlő voltát demonstrálni és üres czimerkérdésnek feltüntetni az egész különbséget, mégis csak nagy hatalom. Köszöni hatalmát nem a benne rejlő életerőnek és uralkodni tudásnak, hanem annak az akaratlan meghajlásnak melylyel a polgári társadalom az ő felsőbb voltát elismeri és annak a törekvésnek, melylyel hozzá hasonlítani iparkodik. Az arisztokráciából, mely ezelőtt körülbelül azonos volt a katonasztálylyal, indult ki a párbaj és terjedt le egészen a tandíjmentes filozofusig. A demokrata érzület nem terjedt fölfelé, de az arisztokrata hódítottak lefelé. »Az én becsületed, mondja a polgárember van olyan szent és sérhetet en, mind akármelyik gróf.« És mivel akármelyik gróf a becsületén ejtett sérelmet karddal szokta meglorolni, hát a polgár ember is fegyverhez nyul. A párbajozás az előkelőség tartozéka lett s ha valaki

máskép nem tud előkelőnek látszani hát ez uton teheti meg a legkönynyebben.

Nos hát a polgári társadalom az ő párbaj ellenes mozgalmával szemben találja magát az arisztokracziával mely a mozgalomhoz nem csatlakozott. A főispánok és nemes alispánok enuncziálják ugyan törvényhatósági határozatokat, aláírják majd első helyen a peticiókat, de ha föl-rándulnak a kaszinóba, megszűntek párbajjellenzők lenni. És én kétlem, hogy a gyakorlatban a polgári fölvilágosodott embereknek lesz e annyi akaraterejük, hogy nem párbajoznak holott akármelyik gróf — még mindig párbajoznék.

Ennek a mozgalomnak reális eredményében csak akkor biznám, ha a sok polgári petíció között ott találánám a nemzeti kaszinóét is. Ez az egész kérdés tisztán tőle függ. Vagy ha ez előkelő testületnek derogálna a petíciónálás, elegendő volna, ha a legközelebbi Széchenyibankett szónoka is a párbaj ellen nyilatkoznék. Akinek kezében a Széchenyi-billikom van, annak szájába illenek egy ilyen tartalmu nyilatkozat.

Elvégre is manapság a demokrata szölamok csak a demokrata szölamokban tekinthetők megbocsátható frázisnak, az arisztokracziának kötelessége, hogy azt frázisnál többnek tartsa. Az arisztokracziának kötelességei vannak, mert még mindig vannak kiváltságai s különösen súlyos kötelességei van-

nak ebben a kérdésben mert a bajtólük származott. Ők okozták a pármániát, tehát illendő hogy szüntessék is meg, amikor annak a megszüntése tisztán tőlük függ.

Tessék, azaz méltóztassék elhinni, méltóságos uraim, hogy ennek a kötelességüknek a teljesítése nem nagy áldozat. Hiszen önök már most is ugyanannál a szabónál dolgoztatnak akinél a polgár ember csináltatja meg a kabátját, a lóversenyen, a színházban ugyanazokra a helyekre mennek. Külsőleg már nem igen különböznek tőlünk és a párbaj is csak külsőség. Sőt már nem is chic. Ha minden kis diák, tovább védi karddal az ő tyukszeme integritását akkor éppen önökhöz nem illik, hogy hasonlóképen cselekedjenek Önök otthagyták a Rémi-kioszkot és a Hungária-szállót, mert mindenféle népség kezdett oda járni. Hát igen arisztokrata eljárás volna, ha abahagynák a párbajt is, amikor minden kis diák hasonlóképen karddal reperálja meg zsenge becsületét!

H.

H I R E K.

— **Ellenőrzési szemle.** A 101. hadkiegészítő parancsnokság távirali értesítése szerint a sorhadbeli ellenőrzési szemle városunkban okt. 14. 15. 16. és 17-én fog megtartatni még pedig 13—16 a helybeliekkel és 17-én a járás többi községeinek szemlekötelesséivel.

getés után a csókot is megadta. Szerelmesdett játszottak ezek a nagy gyerekek s játékszerűek az öreg Tarnay volt.

Mikor a sétáiból hazatért, férje nem győzött csodálkozni arca pirosságán, kedvességén. Ilyenkor volt férjéhez a legedesebb, leghizelgőbb. Tartotta őt szóval, öléssel csókkal, a mint csak kitellett tőle. Mert utóvégre is Tarnayné okos asszony aki Kovács Béláért, a vére szerelméért korántsem vált volna el Tarnaytól.

Leszámolt azzal is, hogy Bélát csak ő szereti, holott Tarnay őtet szereti, a mi egy nő előtt igea, de igen nagy különbség. S ami fő, már azért sem tette volna azt, mert nagyon sokat adott arra, hogy urával együtt az egész világ mintaasszonynak nézze és ne lássa, hogy a büszke tóvár Barkásynak főnkrement, szegény leánya csak a kényelemért és jómódért mert Tarnayhoz nőül.

És éppen azért gondja volt rá, hogy kettős életéről mit sem tudjon a világ, de férje sem.

No de elvégre is a mai időben az efféle históriák nem szoktak titokban maradni. Egyik napon Tarnaynak kedve kere-

kedett s lement a fenyvesekbe felkeresni feleségét.

Még is találta a bugó gerlepárt.

Kiáltani akart első fájdalomában, de látva azt a kaczigó, kedves asszony, elfojtotta a torkát esiklandozó szót. Vissza fordult és haza ment. Aztán rádólt az íróasztalára könyvei közé ez a hideg, de jó ember és sirt.

Elveszve látta a boldogságát.

Mikor az asszony hazatért, az ismét piros volt, kedves. A férje pedig ölébe vonta szemébe nézett s aztán eltaszította magától.

Heves jelenet következett erre, kölcsönös szemrehányás utóvégre is az asszony győzött. Elváltak de nem törvény előtt, mert mit szólna ahhoz a világ, hogy a holdog Tarnayék egyszerre elválnak? Továbbra is együtt mentek a hangversenyekre, sétatályokra, de mikor hazatértek, a férj jobbra, a nő balra tért s a küszöbön túl ismeretlenek voltak egymásnak.

* * *

Két év múlva Tarnayné még mindig esinos asszony volt.

Tarnayra azonban alig lehetett ráismerni.

Felesége, boldogtalanságának ez a folyton előtte álló mutató jele s egy nem sikerült pályamunka végleg elkezerítették Rohamosan fogyott ez az ember.

Feleségével mindennap csak kétszer találkozott reggel, este mikor beszélt hozzá »jó reggelt« vagy »jó éjt« kívánt. Pedig Tarnay még mindig szerette azt az asszonyt. S éppen ez volt, ami megölte utóbb. Számaiban már nem igen talált gyönyörűséget mindig szobájában ült. Az egyetemen kívül nem járt sehova. Ulzarkózott, búskomor emberre lett.

S az asszony továbbra is a régi asszony maradt, aki nem szerette az urat úgy mint a férjét, de nem is haragudott rá. Ha jó kedvében volt, még nem is csókolta ránczokba szedett, gondterhes homlokát s Tarnaynak ezek voltak a legszebb napjai. Annyszor szeretett volna odaborolni felesége lábaihoz, megmondani, hogy elfeledi a mi történt, nem látja, ami történik, csak szeresse őt tovább is. De férfassága nem engedte.

Az asszony pedig az ő kiismerhetlen világában nem érzett lelkiismereti furdalást, egész nyugodtan kaczagott tovább s mulatott Bélával.

A járási főszolgabíró megkereste a városi előljárást, hogy az élénk forgalmu Kis-utcából a Köröshöz vezető lejáró, lépcsővel láttassék el.

— Vásárok. Október 13. 14. és 15-én Békésen; 16 és 17-én Czibakházán; 19 és 20-án Szarvason, 20, 21 és 22-én B.-Csabán, 20—27-ig Nagyváradon a vásár meg fog tartatni.

— Építkezés. Özv. Krebsz Ferenczné 1047 számú beltelken építendő lakóháza építési engedélyt nyert.

— A rom. kath. hitközség kérvényt nyújtott a városi képviselőtestülethez 200 drb facsemete ajándékozása iránt. A csemeték a piactéri sétány díszítésére fognak szolgálni.

— Elhaltak városunkban f. hó 7-től 11-ig: Lestyan Judit 2 éves, Spisjak Jánosné Molnár Erzsébet 46 éves, Ozsgyan János 26 éves, Sutyinszki János, Csernak János, Dinai Judith 1 éven aloliak, Adamouszki István 3 éves.

— Elelmes italmérő. Egy helybéli italmérő különös jövedelmi forrást fedezett fel. Egy gyenge elméjű csavargó által a városban összekoldulgatott undort gerjesztő piszkos szalonna darabokat áruba bocsájtotta. Amde a hatóság nyomára jött ez üzlemnek s az italmérő ellen közegésség elleni kihágás ezímen az eljárást megindította.

— B.-Szentandráson a szüret f. hó 10-én tartatott.

Gyulán a kolera megszűnővén a város az egészségügyi zárlat alól feloldatott.

— Népmozgalmi kimutatás. Az 1893-ik év 3-ik negyedében városunkban született 135 fi 135 nő, összesen 270. Meghalt 89 fi 84 nő, összesen 173. Szaporulat 97. A közegésségügyi állapot a főorvosi hivatalos jelentés szerint ebben a negyedben kitűnő volt. Járványilag egy betegség sem uralkodott. A közegésség javulására nagy befolyással van az ártézivíz. A gyermekek-

nél minden év megfelelő időszakában fellépő bélhurut évről evre apad. Még 1890 év 3-ik negyedében bélhurutban 88 halálos volt, 1891-ben 53. 1892-ben 40 és 1893-ban 44. És ha a mezei munka beállásával nem lennének kénytelenek a munkába álló anyák szopós gyermekeiket elválasztani s ezek elválasztás után kellő gondozásban kellő táplálásban részesülnének, úgy még ezek közül is sokat lehetne megmenteni.

— A tűzoltó gyakorlatok a városházán f. hó 15-étől megkezdődnek.

— Örök naptár. Bacsó Ferencz szegedi hírlapíró örök naptárt készített, amely 107 esztendőre érvényes azonkívül Krisztus születése óta lefolyt összes évszázadok napjára benne van úgy, hogy meglehet tudni bármelyik évnek bármelyik napjáról, hogy az a hétnek melyik nevű napja volt. Egy fűzött példány előfizetési ára 35 kr. Megrendelhető Fürtös testvérek szegedi nyomda tulajdonosoknál. Minden esetre érdekes könyv s mint unikum is érdemes a megvételre.

— Ujtások a postatakarékpénztárnál. Október 1-től kezdve a kereskedelemügyi miniszter többrendbeli ujtást léptetett életbe a posta-takarékpénztárnál. — Eddig ugyanis annak aki postatakarékpénztári betétkönyvecskét kívánt váltani, személyesen kellett megjelenni a posta hivatalnál s az, hogy valaki egy harmadik egyén nevére — pl. ajándéknál — állíttasson ki egy betétkönyvecskét, nem volt megengedve. A szabályzat mostani kiegészítése szerint bárki válthat tetszés szerinti egyén számára betétkönyvecskét, mint befizető is e minőségben a követelés felett tetszés szerint is rendelkezheti mindaddig míg a könyvecskét a kezdeményezett személynek át nem adja, a ki saját aláírásának az előirt módon leendő fölvetelével a követelés felett való rendelkezési jogot is elnyeri. Ily módon a ta-

karékpénztári betétkönyvecskének jövőben is kolai jutalmául, ujévi-, karácsonyi-, kereszt-szülei stb. ajándékokul a legkitünőbbben ajánlkoznak. Könynyitéseket létesített a miniszter a visszafizetések körül is, amennyiben jövőben irni nem tudó betevőknél, ezeknek a felmondáson megkivánt aláírása egy néviró tanu által teljesíthető, sőt ez a tanu is felesleges, ha a betevőt a postakalmazott személyesen ismeri.

— Megyei képviselő választás lesz f. évi november hó 13-án, melyen a Moravcsik Géza elhatározásával megüresedett hely fog betölteni. A választás vezetésére elnökül Gróf Bolza Géza helyettes elnökül Salacz Oszkár kéretett fel.

— Névmagyarosítás. Deutsch Salamon szarvasi illetőségű budapesti lakos vezetéknevét Dérre változtatta.

— Megszűnt ipar. Szrnka György ezímodia iparáról lemondott.

— Uj üzlet. Kohn Károly Öcsödön gyakorlandó fogadó, vendéglő és hávéházi üzletre engedélyt nyert.

— Fogorvos. Kovács J. fogorvos, ki már évek óta városunkban ellátogatott rövid tartózkodásra ismét megérkezett hozzánk. Nevezett fogorvos a fogbajban szenvedők figyelmébe ajánltatik.

Vasuti menetrend.

a szarvas-mezőtúr szárnyvonalon.

Érkező-vonatok.

7416.	7412.	7414.
reggel	délbe	este
8.33.	1.21.	5.44.

Induló-vonatok.

7415.	7411.	7413.
reggel	d. e.	d. u.
8.45.	9. 33.	155.

Felelős szerkesztő: Miháfi József

Főmunkatárs Epstein Miklós.

Nyiltér. *)

Nyilatkozat

Alólirottak mint Glásner Adolf úr megbizottai ezennel kijelentjük, miszerint folyó hó 5. napján este és következő napon délelőtt megbizónk nevében Neu Sandor úrtól illetve megbizottai Gruber Géza és Golián István uraktól a Neu Sandor ur által egy előttünk ismert, de itt szándékosan meg nem nevezett s Glásner úr által mélyen tisztelt s vele baráti viszonyban álló úrhölgyön nyilvános compromittálás által elkövetett sérelmért lovagias elégtételt kértünk, s hogy azt Neu Sandor úr megbizottai határozottan megtagadták, azt mondván, hogy ez ügyben elégtételt venni felünk nem illetékes.

Miről kiadtuk ezen sajátkezű aláírásainkkal ellátott nyilatkozatot, felünk részéről az ügyet befejezettnek tekintvén.

Szarvason, 1893. Október 6-án.

Mázor Elemér

kir. közjegyző jelölt.

Pollák Béla.

Fenti »Nyilatkozat« közzé tételére ma este felszolitattam, e felszolitásnak ezennel eleget tettem. Neu Sandor ur — eljárását illetőleg mellőzöm az erőteljes kifejezésekkel — kiki alkothat magának fogalmat — vakmerőségéről.

Szarvas, 1893. okt. 11.

Glasner Adolf,

ügyvédjelölt.

*) E rovatban közlőtekért sem tartalmasem alakjáért nem vállal felelőséget. A szerk.

— Tarnay meg mindig esündesebb lett. A kór ölte lassan a testét. Egy este hirtelen rosszul lett.

Hideg borzongás futott rajta végig. Feje szédült. Sziveben hatalmasan lüktetett vér, az agyába tolt. Gyertyát akart gyújtani, de ujjai nem találták. Vízett ivott volna ha föl nem dönti az üveget, mely hangosan csörömpölve törött darabokra a padlón.

A mint az ágyra rogyott, megkapta a esengettyű zsinórját s egy haldokló lázasságával rángatta, míg le nem szakadt.

Senki nem jött.

Olga a korszóra ment Bélával. A esed se volt honn.

Göresösen kaparja ágyruháját Tarnay. A halála igen közel volt.

Olga, Olga! Hol vagy. Nem jó. Pedig úgy szerettem — voltak utolsó szavai mikor megállt az érverés. — A test befejezte működését örökre. Ott feküdt féloldalt az ágyon. Ajkai össze volt harapva. Kezei a vánkost markolják a halottak merőgyörcsével.

Mikor Olga hazajött, nagy esendességre talált mindenfelé, pedig ma a jókedv csak úgy csillogott a szeméből. Béla bekísérte szobájába, lámpát gyújtott, ledobva magá-

ról utczai ruháját, pongyolát vett magára s beköszöntött az öregnek: Jó estét muskám!

De bizony a sötétebből egy hang sem szólott vissza a köszöntésre, mint máskor szokott. Félni kezdett. Béla is elment. Behívta az iment hazajött eselések s bement az öreg szobájába. — Aludt.

Megesőkolta. A másik pillanathban fülhasogató síkollyal rogyott le az ágy előtt halottal esékolt. Kezeit tördelve jajgatott a röglön odahívott orvos előtt, hogy vége van elveszítette azt a jó embert, akit úgy szeretett.

Nagy pompával temettette el. És siratta úgy, hogy az egész világ őt sajnálta.

S az asszony mindvégig mintaasszony maradt.

Teljes egy évig gyászolta urát amint illik, amint kötelesség. S aztán?

Furesa kérdés. Nőül ment ismét — Kovács Bélához, akit ő szeretett.

Egyszeri beiglatás ára minden szó
után 1 krajczár.

Kis hirdetések.

Czimmel ellátott hirdetések után 30
kr. bélyeg illeték is fizetendő.

HIRDETÉS.

Egy 5 szoba 1 konyha és 2 kamra
lakrészekből álló ház 494 □ öl szőlős-
kerttel együtt azonnal

eladó.

Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Kiadó szoba.

Hónapos szoba

kiadó.

Hol? Megmondja a kiadó-
hivatal.

Könyvkereske- dők figyelmébe!

Eladó egy házi-

könyvtár

különféle tudományos és szép-
irodalmi művekkel Hol? Meg-
mondja a kiadóhivatal.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A HÉT

TÁRSADALMI, IRODALMI ÉS MŰVÉSZETI KÖZLÖNY

október—decemberi (tíz hónap) évnegyedére

Szerkeszti és kiadja: KISS JÓZSEF.

* MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP. *

A HÉT a legliberálisabb szellemben szerkesztett magyar heti lap. Közöl **novellákat, költeményeket, dramatizált apróságokat, politikai és társadalmi esszait**; figyelemmel kíséri a hét **összes mozgalmait** és kiválasztja s feldolgozza a legfontosabbakat és legérdekesebbeket. Kultural minden genret, hozzászól minden aktuális kérdéshez de sohasem lépi át azon határokat melyeket a jó ízlés — irodalmi lapnál a legfőbb kriterium — parancsol.

A HÉT az egyetlen szépirodalmi hetilap, mely a péntek esti *színházi permicékről* még ugyanazon a héten, ugyszólván *a napilapokkal egyidejűleg* hoz nagyobb szabású ismertetéseket. Szépirodalmi része kivételével actualis minden közleményében és jórészt ennek köszönheti nagy sikereit, és azon közkedveltséget, melyben részesül.

Munkatársai fényes koszorujából alig hiányzik egy nagy irodalmi név. Azok közül, a kik »A HÉT«-be eddig irtak s részben állandó munkatársai, felemlítjük a következőket:

Abonyi Árpád, Abrányi Emil, ifj. Aarányi Kornél,

Agai Adolf, Ambrus Zoltán, Balogh Pál, Birsony István, Bede Jób, Bródy Sándor, Célió, Dóczi Lajos, Endrődi Sándor, Gozdu Elek, Herczeg Ferencz, Heltai Jenő, Hock János, Ignotus, Iuczódy László, Jászai Mari, Jókai Mór, Justh Zsigmond, Kenedi Géza, Kébor Tamás, Kozma Andor, Kohn Dávid, Makai Emil, Malonyai Dezső, Mikszáth Kálmán, Mezei Ernő, Munkácsi Kálmán, Murai, Petelei, Palágyi Lajos, Pollák Illés, Rákosi Viktor, Sebők Zsigmond, Szabó Endre, Szabóné Nógál Janka, Szalai Fruzina, Szemere Attila, Szomaházy István, Szűry Dénes, Silberstein Adolf, Tábori Róbert, Tóth Béla, Tolnai Lajos, Vadnay Károly, Vészi József stb. stb

A HÉT külső kiállítása összes lapjaink közt a legfényűzőbb. Minden számának boritékán egy fényes kivitelű nagy arcképet közöl: kitünőségeket, de legfőképp érdekes alakokat a polika művészet, irodalom és a szalon köréből, azok arcképeit, a kiket a lefolyt hét eseményeik árja, habár csak ideiglenesen, is felszínre vetett.

A HÉT számai bekötve évenként két vaskos kötetet képeznek és nagyon is érdemesek a megőrzésre. Az első hét kötet melyből teljes példányok — bár igen csekély számban — még kaphatók, valóságos tárháza az érdekét soha sem veszítő becses olvasmányoknak.

A HÉT előfizetési feltételi: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld

A HÉT kiadóhivatala, Budapest, VII. Erzsébet-körut 6. szám.